

Fischer Istvánné Az Egri Strandon

A kép 1940 augusztusában készült, az egri strandon. Én jobbról a harmadik vagyok.

Sokat sportoltam. Ha csak öt percünk volt, lementünk az uszodába. Úszni hároméves koromban tanultam meg. Egerben általában egytől három óráig vagy négyig zárva voltak az üzletek, otthon ebédelték az emberek. Apukám is hazajött egy órára, és esetleg levitt a férfiuszodába. Mert az egyik volt a férfiuszoda, a másik volt a női uszoda, és a férfiuszodába lehetett menni gyerekekkel. Később a férfiuszodából lett a versenyuszoda, a női uszodából a strand. Anyukám nem úszott jól, nem is nagyon szeretett. Néha a kis vízben úszott. Nyáron, amikor elkészült a konyhával, lement úszni. De apukám járt a férfiuszodába, és vitt engem. Ilyen fakesztek voltak, azon lehetett fogódzkodni, és hároméves koromban már hagyott egyedül úszni a mélyvízben ezzel a kereszttel. Ötéves koromban pedig odaadott az úszómesternek, aki egy hosszú rúdon belógatott, és aztán szabad úszó lettem.

Nem jártam nyaralni. Én mint egri, nem voltam soha a Mátrában, nem voltam a Balatonon. Nem is kívántam, eszembe sem jutott. Minek? Amikor Eger isteni hely. Ott az uszoda, ott a tenispálya, ott vannak a haverok. Minek menjek? Rendszeresen jártunk strandra.